

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/613/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114219598
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114219598.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyni: P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. H. R. XXX, o zaplatenie 608,27 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16. júna 2015, č.k. 10C/118/2015-41, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku II., ktorým súd určil, že zmluvná podmienka dojednaná v Článku 12, v bode 12.3 Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 v znení: „V prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti okrem Zmluvnej pokuty i Sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. Sankčný úrok je splatný na Výzvu spoločnosti.“ je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky, r u š í .

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd výrokom I. určil, že zmluvná podmienka dojednaná v Článku 12, v bode 12.2 Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky. Výrokom II. určil, že zmluvná podmienka dojednaná v Článku 12, v bode 12.3 Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 v znení: „V prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti okrem Zmluvnej pokuty i Sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. Sankčný úrok je splatný na Výzvu spoločnosti.“ je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky. Výrokom III. uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 300,- Eur s úrokom z omeškania vo výške vo výške 9,50% ročne zo sumy 300,- Eur od 12.08.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. vo zvyšku návrh zamietol a výrokom V. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 497, § 499 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 2, § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej ust. § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vecne argumentoval tým, že posudzovaný právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky je

od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 258/2001 Z.z.), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka) a zároveň právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí pôžičky vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania (§ 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z.) a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí pôžičky nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.).

Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len v časti. Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli zmluvu o úvere, ktorý úver má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, na základe ktorej zmluvy o úvere právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi spotrebiteľský úver v sume 700,- Eur za odplatu v sume 260,- Eur a odporkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v dohodnutých splátkach. Zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g), i) zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch základné obsahové náležitosti, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V takomto prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom navrhovateľa odporkyňi považuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 posledná veta zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ tak nemá nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, resp. odplaty v sume 260,- Eur. Odporkyňa zaplatila z poskytnutého úveru v sume 700,- Eur len časť v sume 400,- Eur. Navrhovateľ má nárok len na zaplatenie nesplatennej časti istiny v sume 300,- Eur (700,- Eur - 400,- Eur). Vzhľadom na uvedené konštatovania tak považoval súd nárok navrhovateľa za dôvodný len v časti a uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi ako právnenému nástupcovi pôvodného veriteľa obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 300,- Eur.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 608,27 Eur od 12.08.2011 do zaplatenia. Ako už bolo konštatované vyššie vychádzajúc zo záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, opodstatnená je požiadavka navrhovateľa len na zaplatenie zvyšku nesplatennej istiny úveru v sume 300,- Eur. Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 24.07.2011, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 23.07.2011, a preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o osem percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania odporkyne so zaplatením peňažného dlhu výška základnej úrokovej sadzby bola 1,50%. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine i nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,50% (8,00% + 1,50%) ročne z dlžnej sumy 300,- Eur odo dňa omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 24.07.2011, do zaplatenia. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku z omeškania odo dňa 12.08.2011, teda od neskoršieho dátumu, ako má nárok, a keďže súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť im viac než žiadajú (§ 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), priznal súd navrhovateľovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 300,- Eur od 12.08.2011 do zaplatenia.

Ďalej predmetom sporu zostala požiadavka navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty a sankčného úroku v sume 74,73 Eur, ktorých zaplatenia sa navrhovateľ domáha podľa Článku 12, bodu 12.2, 12.3 Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010. V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a sankčného úroku v sume 74,73 Eur bez akéhokoľvek ďalšieho zdôvodnenia týchto nárokov a bez predloženia akéhokoľvek výpočtu zmluvnej pokuty a sankčných úrokov. Z Článku 12, bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 vyplýva, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok je oprávnená požadovať od odporkyne zmluvnú pokutu v prípade, ak sa odporkyňa dostala do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky poskytnutej pôžičky a odporkyňa je povinný zaplatiť uvedenú zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. Z Článku 12, bodu 12.3 Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 vyplýva, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je

odporkyňa povinná uhradiť obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z..

Ďalej ustálil, že predmetom konania je plnenie si záväzkov odporkyne vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010, ktorá zmluva o spotrebiteľskom úvere z pohľadu právnej kvalifikácie je zmluvou uzavretou v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako už bolo konštatované vyššie. Právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože spotrebiteľský úver jej bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) zaradená novelou prevedenou zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať naďalej ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Citované ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ totiž z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvoláva právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty a sankčného úroku považoval súd za neopodstatnený. V konaní bolo zistené, že formulár Všeobecné obchodné podmienky tvoriace neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 bol právnym predchodcom navrhovateľa evidentne vyhotovený vopred, odporkyňa tento štandardný formulár právneho predchodcu navrhovateľa ako poskytovateľa úveru ani nepodpísala, navyše nemala možnosť ovplyvniť text formuláru, ktorý obsahuje vopred naformulovaný jednostranný záväzok odporkyne ako spotrebiteľa, v prípade porušenia jej povinností podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu a sankčný úrok. Odporkyňa ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah Všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 vrátane dojednania o zmluvnej pokute a sankčnom úroku, mohla iba uvedenú zmluvu so všeobecnými obchodnými podmienkami odmietnuť ako celok, alebo ju ako celok prijať, vrátane dojednaniu o zmluvnej pokute a sankčného úroku, a preto predmetné dojednanie o zmluvnej pokute a sankčnom úroku nebolo rozhodne individuálne dohodnuté. Pozornosti súdu tiež neuniklo, že pre prípad porušenia povinností právneho predchodcu navrhovateľa ako veriteľa nie je vo Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 vôbec dojednaný prípadný nárok odporkyne ako spotrebiteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, či inej sankcie, právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvná pokuta a sankčný úrok v danom prípade neboli individuálne dojednané a len jednostranne zaťažuje spotrebiteľa pre prípad porušenia jeho povinností, a tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Takto dohodnutá zmluvná pokuta a sankčný úrok neobstoja v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Podmienky, za ktorých právny predchodca navrhovateľa dohaduje zmluvnú pokutu a sankčný úrok v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa, spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany. Právny predchodca navrhovateľa ako osoba podnikajúca na trhu poskytovania spotrebiteľských úverov ma totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým poskytuje svoje služby, a preto od neho možno očakávať, že vo

vzťahu k nim sa bude správať poctivo. Problémová zmluvná pokuta a sankčný úrok v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Dojednaná zmluvná pokuta a sankčný úrok vo Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7068828 zo dňa 26.02.2010 predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú neplatné. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností rozhodol súd ex offo v zmysle § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku o neprijateľnosti dojednania zmluvnej pokuty a sankčného úroku. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi ako právnenému nástupcovi pôvodného veriteľa právo na plnenie a odporkyni povinnosť plniť, a preto sú návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a sankčného úroku (navrhovateľom označené ako poplatky) v sume 74,73 Eur s príslušenstvom považoval za nedôvodný.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval nárok navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 300,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 300,- Eur od 12.08.2011 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže sú návrhu v časti o zaplatenie sumy 300,- Eur s príslušenstvom vyhovel a návrh vo zvyšnej časti návrh zamietol. Navrhovateľ i odporkyňa mali vo veci úspech len čiastočný, a preto súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ výslovne len vo výroku II., ktorým súd vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú a tým neplatnú s tým, že sa nemožno stotožniť s rozhodnutím súdu, nakoľko nemožno za neprijateľnú označiť zmluvnú podmienku, v zmysle ktorej je dlžník v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok povinný uhradiť veriteľovi okrem zmluvnej pokuty aj sankčný úrok vo výške stanovenej Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. Rozhodnutie súdu v tomto smere nie je dostatočne odôvodnené, keďže z neho nevyplýva, prečo je uvedená zmluvná podmienka neprijateľná. Uvedená zmluvná podmienka predstavuje zákonné právo veriteľa na úrok z omeškania v prípade omeškania dlžníka, pričom veriteľa oprávňuje na uplatnenie úroku z omeškania v zákonnej výške, teda nie v ľubovoľnej výške určenej veriteľom. Nárok na úrok z omeškania vzniká navrhovateľovi ako veriteľovi priamo zo zákona, preto nemožno oprávnenie, resp. nárok, ktorý veriteľovi vyplýva priamo zo zákona vyhlásiť za neprijateľný a teda neplatný. V prípade vyhlásenia zmluvnej podmienky za neplatnú, nestačí len všeobecná konštatácia, ale je nutné danú zmluvnú podmienku posúdiť vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu, posúdiť jej aplikáciu v danom prípade, či došlo k zneužitiu zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa. Navrhovateľ má za to, že súd neprepojil relevantným spôsobom uvedené zmluvné podmienky s uplatňovaným nárokom, neuviedol, akým spôsobom predmetné zmluvné podmienky spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/35/2013, podľa ktorého je spravodlivé poskytovať rovnakú právnu ochranu spotrebiteľovi, ktorý si svoj záväzok v podstate splnil a sú od neho vymáhané len nároky majúce charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky a rovnakú ochranu aj spotrebiteľom, ktorí svoj záväzok v podstatnej časti nespĺnili, či dokonca ani nezačali plniť. Tiež poukázal na stanovisko ústavného sudcu Milana Lalička pri riešení spotrebiteľských sporov. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší výrok rozsudku, ktorým súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky a zároveň si uplatnil náhradu trov konania a právneho zastúpenia v odvolacom konaní, ktoré predstavujú 39,95 Eur s DPH za jeden úkon právnej pomoci za podanie odvolania.

Odporkyňa odvolanie nepodala a k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti zrušiť.

Pre nepodanie odvolania, rozsudok súdu prvého stupňa okrem výroku II. nadobudol právoplatnosť.

Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný navrhovateľ obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok sa návrhom zo dňa 18.07.2014 doručeným súdu dňa 22.07.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť jej sumu 608,27 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 608,27 Eur od 12.08.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania. Dňa 26.02.2010 bola uzatvorená Zmluva o pôžičke č. 7068828, na základe ktorej bola odporkyni poskytnutá pôžička v sume 700,- Eur s tým, že celková suma pôžičky predstavovala 960,- Eur. Odporkyňa mala splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 40,- Eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.04.2010 a s konečnou splatnosťou dňa 20.03.2012. Odporkyňa zaplatila zo sumy 960,- Eur do dnešného dňa sumu 400,- Eur. Listom zo dňa 23.07.2011 vyzval veriteľ odporkyňu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Uplatnená suma 608,27 Eur pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 533,54 Eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 Podmienok k Zmluve o pôžičke vo výške 74,73 Eur.

Podaním zo dňa 25.11.2014 doručeným súdu dňa 02.12.2014 navrhla obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, aby do konania namiesto doterajšieho navrhovateľa obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava dôvodiac, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom konania, bola na ňu postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2014. Uznesením č.k. 10C/118/2015-24 zo dňa 16.05.2015 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný navrhovateľ obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok a na jeho miesto nastúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava.

Predmetom konania zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 608,27 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 608,27 Eur od 12.08.2011 do zaplatenia.

Napadnutým rozsudkom tak súd prvého stupňa rozhodoval o uplatnenom návrhu navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., pričom predmetom konania sa stala na navrhovateľa postúpená pohľadávka pôvodného navrhovateľa.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p. v platnom znení ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne v takomto prípade uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

V odseku 4 tohto ustanovenia sa súdu ukladá, aby v súlade s hmotnoprávnym ustanovením § 53a OZ uviedol vo výroku rozsudku presné znenie podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Podľa citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka: "Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzaviera vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa."

Účelom takého výroku, ktorý môže byť prijatý aj na návrh aj bez návrhu účastníka konania - spotrebiteľa, je to, aby dodávateľovi vznikla povinnosť zdržať sa používania takej podmienky vo všetkých zmluvách so spotrebiteľmi, resp. aj podmienky s rovnakým významom. Túto povinnosť na základe takého výroku môže uplatniť každý spotrebiteľ dotknutý podmienkou opísanou vo výroku takého rozsudku.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V odseku 3 § 52 O.z. je vymedzený pojem dodávateľ. Ide o subjekt, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv sa týka každého dodávateľa, ktorý je podnikateľským subjektom (bez ohľadu na to, či ide o súkromných dodávateľov, alebo o štátne podniky). Vzhľadom na rozsah uzavierania zmlúv, vždy pôjde o podnikateľské subjekty oprávnené na túto podnikateľskú činnosť (napr. na základe živnostenského oprávnenia).

Z uvedeného je nepochybné, že dodávateľ Consumer Finance Holding, a.s., teda právny predchodca navrhovateľa - postúpil predmetnú pohľadávku na navrhovateľa, ktorý však v tomto zmysle nie je dodávateľom, neposkytol odporcovi úver, z ktorého v tomto konaní uplatňuje nároky a preto nebolo dôvodným, aby prvostupňový súd bez návrhu vo vzťahu k tomuto navrhovateľovi podľa § 153 ods. 4 O.s.p. uviedol vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve uzavretej s pôvodným veriteľom, pretože aktuálny navrhovateľ nie je dodávateľom vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti. Zároveň je potrebné dodať, že postupom súdu prvého stupňa, ktorý vo vzťahu k novému navrhovateľovi určil zmluvnú podmienku z dôvodu neprijateľnosti za neplatnú, sa stráca účel § 153 ods. 4 O.s.p., ktorým je, aby dodávateľovi vznikla povinnosť zdržať sa používania takej podmienky vo všetkých zmluvách so spotrebiteľmi, resp. aj podmienky s rovnakým významom. Takéto vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky by malo význam iba za toho predpokladu, ak by túto neprijateľnú zmluvnú podmienku bol dojednal navrhovateľ a malo by to význam v tom smere, aby ju v ďalšom vo svojich zmluvách nepoužíval.

Vzhľadom na vyššie uvedené, bolo nevyhnutým, aby odvolací súd výrok II. rozsudok súdu prvého stupňa, tento z dôvodu nadbytočnosti výroku s použitím § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušil bez potreby vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ. Napadnutým však bol výrok, ktorým súd rozhodol ex offo bez pričinenia sa odporkyne (tzn. bez návrhu a bez prihliadnutia na obranu odporkyne). Odvolací súd k tejto skutočnosti prihliadol a navrhovateľovi, ktorému vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnej odporkyni, náhradu trov konania nepriznal (§ 150 O.s.p.)

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.